

Depot –palvelujen arvonlisäverollisuus

1.6.2004

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 19.4.2004 katsonut, että rahdin kuljettamiseen käytettävien konttien ns. depot –palvelujen arvonlisäverollisuus määräytyy palvelujen myyjän kotipaikan tai kiinteän toimipaikan perusteella. Päätöksellä on huomattava merkitys erilaisiin tyhjiin kontteihin liittyvien palvelujen verollisuuteen.

Useita kuljetus- ja huolinta-alan päätöksiä

Korkein hallinto-oikeus on antanut viime aikoina useita päätöksiä kansainvälisiin kuljetuksiin liittyvien palvelujen arvonlisäverollisuudesta. Olemme käsitelleet päätöksiä KHO 8.3.2004 T 637 ja KHO 11.12.2003 T 3222 aikaisemmin artikkelissa ”Kansainvälisiin kuljetuksiin liittyvän varastointipalvelun arvonlisäverotus”.

Ohessa on linkki tähän artikkeliin:

http://www.pwcglobal.com/fi/fin/about/svcs/verokons/pwc_kans_kulj.pdf

Depot –palvelut

Tavaran kuljetuksissa käytettäviin kontteihin kohdistuu erilaisia palveluja myös niiden ollessa tyhjänä. Tällaisia ns. depot -palveluja ovat esimerkiksi tyhjien konttien varastointi, siirto satamasta toiseen, siivous, kunnon tarkastus sekä tarvittava korjaus. Ominaista depot –palveluille on, että niiden tapahtuessa ei ole useinkaan tiedossa käytetäänkö konttia seuraavaksi kansainvälisiin vai kotimaan kuljetuksiin.

Päätös depot –palvelujen verollisuudesta

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 19.4.2004 T 834 katsonut, että suomalaisen yhtiön myymät depot-palvelut olivat arvonlisäverollisia Suomessa. Sillä, että asiakkaalla oli toisesta EU valtiosta saatu arvonlisäverotunniste, ei katsottu olevan merkitystä.

Päätöstä on perusteltu sillä, että depot –palvelut liittyvät tavarakuljetuspalveluun, mutta että ne eivät kuitenkaan ole luonteeltaan lastausta, purkamista, lastin käsittelyä tai muuta vastaavaa toimintaa.

EU:n ulkopuolelta olevalle asiakkaalle myytävien depot –palvelujen osalta korkein hallinto-oikeus totesi, että näiden palvelujen verollisuuden arvioinnissa on otettava huomioon myös EU:n ulkopuolelle myytyjä palveluja koskevat verovapaussäännökset. Korkein hallinto-oikeus katsoi kuitenkin, että depot –palvelut ja niiden hankintapalvelut olivat arvonlisäverollisia myös tältä osin.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen johtaneen asian käsitelyn aikana yhtiön puolelta oli vedottu mm. siihen, että EY:n tullikoodeksin mukaan kontit ovat tie-

tyin edellytyksin väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä ilman erillistä kirjallista hakemusta tai lupaa. Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä ei ilmene yksityiskohtaisempia perusteluja tämän vaikutuksesta depot -palvelun verollisuuteen, vaan päätöksessä on ainoastaan viitattu tiettyihin säännöksiin ja todettu, ettei niitä voitaisi soveltaa.

Päätöksen merkitys

Korkeimman hallinto-oikeuden 19.4.2004 antama päätös, samoin kuin muut viimeaikaiset päätökset vaikuttavat siihen, että suomalaisten yhtiöiden myymät palvelut ovat useissa tapauksissa verollisia Suomessa, vaikka palvelut sinänsä liittyvät jollain tavoin kansainvälisiin kuljetuksiin.

Useista kansainvälisiin kuljetuksiin liittyvien palvelujen verollisuutta koskevista päätöksistä johtuen kuljetus-, huolinta- ja satamialalla toimivien on perusteltua käydä läpi toimintaansa liittyvien palvelujen arvonlisäverollisuutta.

Lisätietoja:

Juha Laitinen
juha.laitinen@fi.pwc.com

Ritva Nyrhinen
ritva.nyrhinen@fi.pwc.com

Tero Leskinen
tero.leskinen@fi.pwc.com